

Zpravodaj

BJB Brniště

9. ročník

Prosinec 2015

*"Kde je ten právě narozený král Židů?
Viděli jsme na východě jeho hvězdu a
přišli jsme se mu poklonit."*

Matouš 2:2

Drazí bratři, drahé sestry,

přichází závěr tohoto roku a s ním čas adventu a Vánoc. Latinské slovo adventus znamená příchod, pro nás křesťany je to příchod Pána Ježíše Krista v těle člověka. Stejně jako starozákonní proroci připravovali Izrael na příchod Mesiáše, i my si v době adventní můžeme prožít „očekávání“ - narození a příchodu Pána Ježíše.

Každý rok si říkám, že bych chtěl jednou prožít čas adventu ve ztišení a daleko od všeho toho shonu světa, který je kolem, ale nedaří se mi to, protože to vlastně ani není možné. Tedy zatím, ale třeba se to jednou podaří, až budu v důchodu, děti dospělé a samostatné.

Advent nás vyzývá k setkávání s Ježíšem a připravuje nás na Jeho slavný druhý příchod. Prožít ho smysluplně znamená setkávat se s Bohem, obracet se k Němu, smířit se s Ním a s těmi, kdo jsou kolem nás, a odhodit vše, co nás zbytečně tíží a znemožňuje nám jít po Božích cestách. A tak si stále více uvědomuji, že není tolik důležité, zda budeme před Vánocemi mít vše doma uklizené a nazdobené, zda bude napečené cukroví atd. Důležité je, zda máme uklizené ve svých srdcích, zda jsou naplněna pokojem, radostí a láskou. To však může učinit jen Bůh, pokud mu to dovolíme a necháme Ho jednat v našem životě.

V knize Zjevení 3, 20-21 je psáno:

*Hle, stojím přede dveřmi a tluču;
zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi,
vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.
Kdo zvítězí, tomu dám usednout se mnou na trůn,
tak jako já jsem zvítězil a usedl s Otcem na jeho trůn.*

Pán Ježíš se obětoval za hříchy každého z nás, zemřel, abychom my mohli být smířeni s Bohem a věčně s Ním žít. Ale nemůže vstoupit do života lidí bez jejich souhlasu. Dveře lidských srdcí se dají otevřít jedině z jedné strany - zevnitř. Zvenku je nikdo nevylomí ani nevypáčí, otevřít je můžeme jedině my.

Přeji nám všem, abychom v čase adventním našli chvíle, kdy se přes shon kolem nás dokážeme ztišit a být s Bohem, kdy uvidíme tu hvězdu na obloze, světlo, které přichází do tmy, jež jej nepohlítí. A které zachraňuje každého, kdo v Něj věří.

Požehnaný čas rozjímaní vám přeje

Jiří Jíra

v sobotu a neděli vyšlo slunce. Všichni hurá na pole, jen naši a další bratři nešli. Šli do shromáždění - do kostela. To bylo řečí a urážek: „Shnije vám obilí, seno, budete mít bídu...“ Nic neshnilo, bída nebyla. Ta přišla až později s přicházejícím komunismem.

Každou sobotu byly veliké přípravy na neděli. Zopatřit dobytek, aby zvířata neměla hlad. Maminka napůl uvařila oběd, jen aby malounko musela stát u kamen. Ano, u kamen, protože se topilo dřevem i tenkými klacíky, převážně z bříz, vázanými do otýpek. Z těch po přinesení do bytu lezlo velké množství pavouků s dlouhýma nohama. Na vázání otýpek tohoto dřeva byl machr můj dědeček Josef Pospíšil, který k nám přicházel pěšky ze Cvikova, kde s babičkou bydleli. Rodičům velice pomáhal. Když se ráno postavil ke špalku se sekerou, tak ho večer nebylo vidět za hromadou našťipaného dřeva.

Do Cvikova jsme jezdili celá rodina na kolech, ze začátku koňmi a nějakým pěkným vozem, velice rádi. Babička Pospíšilová jako všechny babičky a maminky uměla výborně vařit a hostit, zvláště nás děti. Koně stáli trpělivě na malinkatém dvorečku. Ve Cvikově bydlel ještě strýček Emil Pospíšil s tetou Aničkou a třemi dětmi. Dědeček byl laickým kazatelem a staral se o malý sboreček. Velice si vzpomínám na modlitby jednoho bratra (Kantoroviče) ve shromáždění, který právě tak jako naši rodiče velice ctil neděli a vážil si jí: „Děkuji ti, Bože, že jsi nám dal naši zlatou neděličku, kdy smíme být spolu.“ Ano, zlatá, Pánem Bohem daná neděle - nedělička. Chodívala tam také staříčká babička, sestra Štanderová, která se modlívala za syna a rodinu.

Trochu jsem odbočil, vracím se domů k mamince, která vařivala na neděli (jen na neděli, aby nám trochu přilepšila) chlupaté knedlíky různě nadívané - tvarohem, mrkví nebo i slívami, maštěné máslem. Maso nebylo. Dalo to ale vždy dost práce, zvláště když ještě počítala s návštěvou bratří kazatelů, kteří jedli vždy u nás. Tatínek nikdy nevařil, ale velice mamince pomáhal. Nastrouhal najemno mísu syrových brambor. Juj, to bolela ruka, ale tatínek to bravurně zvládl.

Já jsem měl za úkol vždy v sobotu vyčistit celé rodině boty. Dělal jsem to rád a vždycky jsme si u toho píska. Boty se musely zbavit nejdříve hrubých nečistot. Pak následovalo mazání krémem černým nebo hnědým. To se ještě dělaly boty kožené. Po zaschnutí krému jsem se je jal leštit. Tak dlouho, až byly jako zrcadlo. Ne? Tak ještě trošku na ně dýchnout a znovu. Á, teď je to ono. Paráda. Měl jsem velikou radost, jak si to rodiče v neděli pěkně vyšlapovali do shromáždění. Než ale vyšli, to byl hotový obřad. Obléknout co nejlépe, ještě kartáčem sundat vlas, prach. A co to máš na hlavě? Znovu učesat. Bílá košile, kravata, ženy sukně, nikdy ne kalhoty. Ty lidi se nedalo přehlédnout. Šli se setkat se svým Pánem a vzdát mu čest i svým oblečením. Osobně toto dnes velice postrádám.

Po příchodu do shromáždění každý měl už to svoje místečko. Člověk se tiše vestoje pomodlil a v tichosti očekával na slyšení Božího slova. Vždy

se rodiče snažili s dětmi sedět v předních řadách. Malé děti, někdy i větší, si u rodičů trochu schruply, ale to vůbec nevadilo. Pán Bůh k nim i tak promlouval.

Nedělní škola byla mimo čas bohoslužeb. Ono to ani tehdy jinak nešlo, když byla jen jedna místnost. O to více si pak nedělní školu užívaly, protože nebyla nijak omezena časem. Vzpomínám na vedení bratrem Toníkem Pospíšilem. Učil nás poznávat Pána Ježíše verši z Písma a jejich výkladem, písněmi a hudbou. Ano, i v Brništi jsme měli vlastní kapelu. Toník někde sehnal mandolíny (strunný nástroj) a už jsme nacvičovali. Tehdy nás bylo asi sedm dětí. Nebylo nás moc, ale šlo nám to velice dobře. Hrával jsem druhý hlas. To jsme pak s radostí předváděli rodičům i ostatním na různých slavnostech.

Blahoslav Matys

Z HISTORIE BAPTISTŮ

Počátek hnutí baptistů - 1609

Rok 1609 je rokem počátku baptistů.

O počátcích baptistů píše profesorka Karen O´Dell Bullock z Texasu následující (výňatek):

„Na úsvitu 17. století byla Anglie velmi výbušnou zemí. Občané byli zákonem přinuceni stát se členy a přijmout učení státní církve. Ten, kdo se nepodvolil, byl pokutován, potírán, vězněn. Církevní i státní politická moc násilně potírala nové sílíci přesvědčení mezi křesťany, že skutečná církev Božího lidu má být charakterizována vírou v Ježíše Krista a oddělena od restrikcí a vlivu systému státní církve. Desítky křesťanských bratří a sester projevili svoji odvahu roku 1607, když navzdory nebezpečí ztráty života, domovů a majetku opustili svoji domovinu a přeplavili se do Amsterdamu v Holandsku, města, které se honosilo pojmenováním Město Uprchlíků. Těm Lidem šlo především o svobodu hledat v Písmech svatých a na základě poznaného praktikovat svoji víru a bohoslužbu. Byla jim poskytnuta ochrana a zaměstnání v pekařství Jana Muntera. Zde angličtí utečenci, vedeni Johnem Smithem a Thomasem Helwysem, pracovali, scházeli se k bohoslužbám, a po večeri u stolů se zažehnutou svíčkou diskutovali svá teologická přesvědčení. Již po dvou letech fungování odmítli křest malých dětí a založili novou denominaci. Na prvním křestním shromáždění Smith nejprve pokřtil sám sebe a potom všechny ostatní z tohoto

malého sboru. Každý pokřtěný byl dospělý, který vyznal svoji víru v Ježíše Krista. Následně tato malá skupinka založila sbor, v němž bylo dobrovolné členství založeno na osobním vyznání víry v Ježíše Krista a křtu pouze na vyznání víry.

V zápasu o to, jak nejlépe se vztahovat k jiným církevním společenstvím, se v roce 1611 Helwys s deseti dalšími vrátil do rodné Anglie a usídlil se ve Spitalfieldu, ležícím na vnější severozápadní straně londýnských hradeb. Tam založili první baptistický sbor na anglické půdě. Helwys rychle vydal svoji první obranu náboženské svobody v anglickém jazyce. Byla to krátká deklarace nazvaná Mystery of Iniquity (1612). V ní prohlásil, že anglický král nemá žádné zplnomocnění kontrolovat náboženské přesvědčení nebo náboženskou praxi svých poddaných. Bez ohledu na náboženské vyznání, musí mít každý jedinec svobodu sám se zodpovídat Stvořiteli - svobodu číst i interpretovat Písmo. Záhy následovalo pronásledování. Helwys byl uvězněn v Newgateském vězení, kde také zemřel. Ovšem během jedné následující generace bylo v Anglii více než 54 zkvétajících baptistických sborů."

Po čtyřech stoletích činí počet baptistů ve světě více než 100 milionů. Jejich počet neustále roste. Nejsou dokonalí. Jsou však zde stále, a to z Boží milosti. Spolupracují s jinými křesťany a touží po tom, aby Ježíš Kristus byl na zemi oslavován a následován.

Různá výročí jsou důležitá, avšak mnohým lidem nic neříkají. Nejednou upadají v zapomenutí i u těch, kteří na své předchůdce ve víře navazují. Je však jedno výročí, na které snad nezapomínáme a připomínáme si ho každoročně, i když jeho datum přesně neznáme. Před více než dvěma tisíci lety přišel na tuto zem Pán pánů a Král králů. Nepřišel dát lidem politickou svobodu, dokonce nepřišel dát ani náboženskou svobodu, ale přišel, aby vysvobodil svůj lid z jeho hříchů (Mt 1,21). Vysvobození z otroctví hříchů neskonale převyšuje jakoukoliv vítěznou revoluci nebo osvobození od okupační či totalitní politické moci. Přesahuje tu nejradiálnější náboženskou reformaci. On činí nové všecko! Pán Ježíš Kristus přináší člověku skutečnou svobodu. Nabízí ji těm, kteří se považují za svobodné, i těm, kteří vědí, že byli či jsou zotročeni jakýmkoliv hříchem. Záleží však na každém, zda Ježíšovo osvobození přijme nebo nepřijme. Vždyť „všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy. Jsou ospravedlnováni zadarmo jeho milostí, vykoupením v Kristu Ježíši. Jeho ustanovil Bůh. Aby svou vlastní smrtí se stal smírnou obětí pro ty, kdo věří!" (Ř 3,23-25).

Bliží se Vánoce. Ježíšovo narození si připomínáme každoročně. Vánocům předchází advent. Je to období příprav na Vánoce, ale zejména by to mělo být období přípravy na opětovný Ježíšův příchod - s mocí a slávou

velikou (Lk 21,27).

(Z článku br. Dobroslava Stehlíka z věstníku EXULANT 2/2009 - zkráceno.)

dodala R. Kucová

PRO ZASMÁNÍ I ZAMYŠLENÍ

Proč je Ježíš lepší než Santa Claus?

Santa žije na severním pólu. Ježíš je všude.

Santa řídí sáně, Ježíš řídí vítr a chodí po vodách.

Santa přichází jednou za rok, Ježíš je vždy přítomná pomoc.

Santa plní tvé ponožky dobrotami, Ježíš naplňuje všechny tvé potřeby.

Santa přichází komínem nepozván, Ježíš stojí u dveří a klepe a vchází do tvého srdce až na pozvání.

Santa ti dovolí sednout si mu na klín, Ježíš tě nechá odpočívat v jeho náručí.

Santa má břicho jako mísa plná bonbónů, Ježíš má srdce plné lásky.

Santovi pomocníci vyrábějí hračky, Ježíš dává nový život, spravuje zraněná srdce, obnovuje rodinné vztahy a staví příbytky v nebi.

Santa působí úsměv, ale Ježíš dává radost, která je tvou silou.

Zatímco Santa dává dárky pod stromeček, Ježíš se stal dárkem pro nás a zemřel na dřevě kříže.

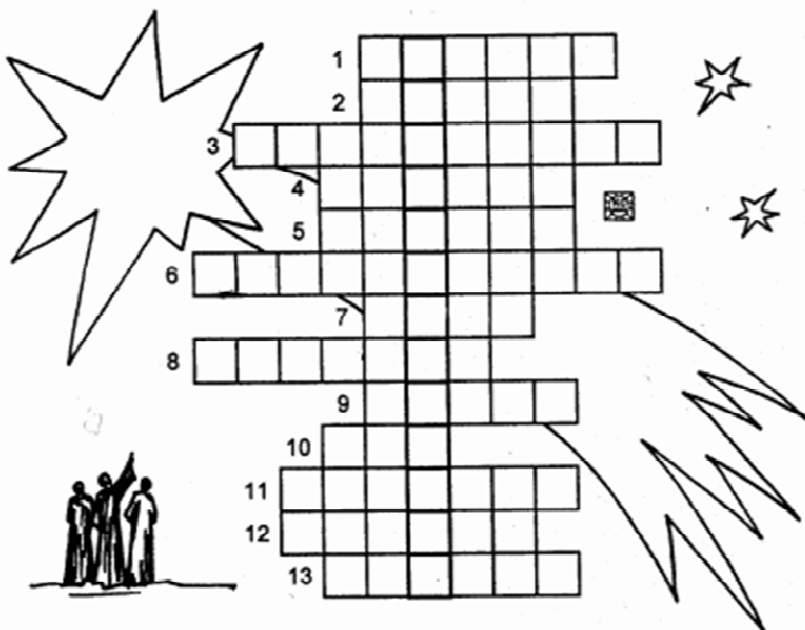
Je jasné, že neexistuje žádné srovnání. Musíme si pamatovat o KOM jsou Vánoce, vrátit Vánoce zpět ke Kristu.

Ano, Ježíš je lepší, On je lepší i než Santa Claus.

TŘI MUDRCI NEZAVÁHALI

Mudrci podstoupili namáhavou a dlouhou cestu, aby se poklonili nově narozenému židovskému králi a slíbenému Mesiáši – Ježíši Kristu. My to máme mnohem lehčí, když se chceme setkat s Ježíšem. Nemusíme překonávat hory doly, ale přesto nás jedna překážka občas potkává. Až vyluštíš která, popřemýšlej, co se s ní dá dělat.

Pro správné odpovědi si vezmi na pomoc Písmo svaté.

1. Znamení, které přivedlo mudrce k Ježíšovi.
2. První dar, který mudrci přinesli.
3. Mudrci otevřeli své... (Mt 2, 11).
4. Název pro slíbeného Zachránce, kterého izraelský národ očekával.
5. Město, kde se Ježíš narodil.
6. Správný název svátku lidově zvaného „Tři králové“.
7. Co uviděli mudrci kromě matky Marie? (Mt 2, 11).
8. Druhý dar, který mudrci Ježíšovi přinesli.
9. Měsíc, do kterého připadá slavnost příchodu mudrců od východu.
10. Co přimělo mudrce, aby se vrátili do své země jinou cestou?
11. Zlý král, který nechal povraždit betlémské děti.
12. Země Ježíšova narození (tenkrát).
13. Evangelista, který popisuje příchod mudrců k Ježíšovi.

BJB Bělá pod Bezdězem si Vás dovoluje pozvat na:

Vánoční dvoreček

13. prosince 2015 od 10 do 16 hodin

Program:

Výroba hvězdiček z foukaného skla

Lovení sladkých kapříků pro děti

Tvoření vánočních přání

Výroba náušnic a šperků

Prodej vánočních předmětů a dárků

Grilování

Motání svíček ze včelího vosku

Kování s kováři

Pečení perničeků

Prodej vánočních stromků

Živá hudba

Přijďte se zamyslet nad skutečným smyslem Vánoc,
zažít adventní atmosféru, vyrobit si vánoční dekoraci a prožít společně krásný čas.

Masarykovo náměstí 85, Bělá pod Bezdězem kontakt: Aneta Křiššáková +420 724 730 295

prosinec

POZVÁNKA

Advent a Vánoce v Oáze

Adventní hudební zastavení
neděle 13. prosince v 17 hodin

Půlnoční bohoslužba
čtvrtek 24. prosince ve 24 hodin

**Vánoční slavnost
s dětským muzikálem**
pátek 25. prosince
v 15 hodin

**Novoroční
bohoslužba**
pátek
1. ledna 2016
v 15 hodin

Sbor Bratrské jednoty baptistů v Brništi
www.bjb-brniste.cz

Nedělní bohoslužby

- 6.12. vedení: Miloš Matys
kázání: Martina Matysová
13.12. vedení: Jiří Jíra
kázání: Miloš Matys
20.12. vedení: Miloš Matys
kázání: Martina Matysová
27.12. vedení: Martina Matysová
kázání: Miloš Matys

Rozhovory nad Biblí

Každé úterý v 18:00 v Oáze

Téma:

1. a 15.12. Evangelium Janovo
8. a 22.12. Kniha Přísloví

**Nedělní škola
pro děti**

- 6.12. Chléb života
(Tomáš a Kristy)
13.12. Rodinné bohoslužby
20.12. Dobrý pastýř
(Kamila a Lukáš)
27.12. Vzkříšení a život
(Aleš a Vítek)

Návík NŠ a Pixitu na Vánoce:

- 6.12. v 16:00
13.12. v 15:30
20.12. v 16:00
(+ vánoční besídka)
25.12. ve 14:00

Skupinky**Skupinka v Novém Boru:**

středa 2. a 16.12. v 17:00
u Korolusových

Skupinka ve Stráži pod Ralskem:

každé pondělí v 17:00

Skupinka bratři:

Středa 9.12. v 19:30

Skupinka

(informace u Lukáše Kuce)

Pixit

pátek 17:00

- 4.12. Miloš
(Matouš 13,14,15)
Občerstvení Miloš
11.12. zrušeno
18.12. zrušeno
Ve dnech 28.-29.12.
pojede na bowling.
O přesném datu a čase bu-
dete včas informováni.

